

Státní oblastní archiv v Plzni - 5. oddělení

Velkostatek Habartov

1745 - 1883

Inventář

EL NAD č.: 185
AP.: 659

Mgr. Ivo Kadlec

Klášter 2011

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archivního fondu	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	7
III. Archivní charakteristika archivního fondu	9
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	10
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky	11
Seznam použitých pramenů a literatury	12

Přílohy:

Příloha č. 1: Struktura archivního fondu	14
Příloha č. 2: Česká a německá či dnes nepoužívaná znění místních jmen	15

Inventární seznam

KNIHY:	17
--------	----

Veřejná agenda

SPISOVÝ MATERIÁL:	18
Spisy z let (1775) 1804-1850	

ÚČTY:	
Důchodní účty	19

Tiráž	20
-------	----

I. Vývoj původce archivního fondu

Do velkostatku Habartov náležela pouze stejnojmenná obec nacházející se přibližně 5 kilometrů na západ od města Sokolov. V 1. polovině 19. století sousedil habartovský statek na severu s panstvím Hřebeny, s panstvím Sokolov na východě, na jihu statkem Chlum Svaté Maří a statkem Lítov na západě.

První písemná zpráva o obci Habartov pochází z roku 1339. Jedná se o listinu, jíž získal Jan Pristner dědičně statek Birk (= Bříza). Aby se název odlišil od označení pro stejnojmennou lokalitu, pozdější Kostelní Břízu (Kirchenbirk), začalo se v průběhu 15. století používat pro osadu Birk označení Habersbirk.

Na počátku 16. století vlastnil Habartov Wolfgang z Hertenerberka a v druhé polovině 16. století statek připadl Štolcům ze Simsdorfu, kteří si jej udrželi i během 17. století. Mezi významné představitele tohoto rodu patří zejména Mikuláše Štolc a Jiří Adam Štolc ze Simsdorfu. Druhý jmenovaný se však svou nevhodně prosazovanou politikou přičinil o to, že mu v průběhu třicetileté války hrozila konfiskace rodového majetku. Původní verdikt soudu byl nicméně pozměněn, a tak Habartov zůstal v držbě Štolců ze Simsdorfu ještě po několik dalších desetiletí.

Záznamy z berní ruly již udávají statek Habartov jako pozůstalost po Heleně Dorotě Štolcové ze Simsdorfu, která spravovala rodové državy po úmrtí Jiřího Adama Štolce. Statek se tehdy rozléhal na ploše o velikosti 154 strychů polností a luk, které obhospodařovali poddaní z Habartova žijící v 27 usedlostech, z nichž 20 podléhalo bernímu zatížení.

Po Heleně Dorotě Štolcové ze Simsdorfu zdědil statek Josef Adam Štolc, který roku 1668 prodal Habartov. Statek pak byl roku 1675 připojen k panství Sokolov, nacházejícímu se ve vlastnictví Jana Hartvíka Nostitz-Rienecka, tehdejšího nejvyššího kancléře Království českého, který držel rodový fideikomis až do své smrti v roce 1683. Poté připadly rodové državy na Sokolovsku do rukou jeho nejstaršího syna Antonína Jana Nostitz-Rienecka, jenž však Habartov roku 1719 prodal Jindřichu Mulcovi z Valdova.

Roku 1738 byl Habartov připojen k panství Hřebeny, nacházejícímu se od roku 1597 v držení příslušníků rodu Písniců. V polovině 18. století vlastnil Hřebeny Leopold Adolf Písnic (viz Tereziánský katastr) a po něm Julius Jindřich, který se však rozhodl pro duchovní dráhu. Prodal proto Hřebeny své neteři Marii Josefě, provdané za hraběte z Bredy. Nedlouho poté Julius Jindřich Písnic skonal a jeho smrtí vymřel rod Písniců. Panství posléze připadlo do rukou Marie Anny, provdané Auerspergové, dcery Marie Bredové. Ta si sice podržela své panství na Hřebenech, avšak roku 1790 prodala Habartov Antonínu Müllerovi, Antonínu Plassovi a Josefu Pöplovi.

O stavu hospodářství v polovině 18. století, kdy byl velkostatek dosud součástí panství Hartenberk, pojednává Tereziánský katastr. Podle jeho údajů se v uvedené lokalitě obyvatelé

věnovali zemědělství i řemeslné výrobě. Ve vsi tehdy působil 1 kovář a 1 mlynář a využívaly se i polnosti o velikosti 260 veřtelí a louky o rozloze 164 veřtelí. Vzhledem k chladnějším klimatu se rozvíjelo též i pěstování chmele.

Blíže o stavu velkostatku v druhé polovině 18. století pojednává Jaroslav Schaller. Ten se ve svém díle o topografii Čech zmiňuje o Habartově jako o osadě, v níž se nachází 41 stavení. Ke statku náležel i zámek, který byl využíván, ačkoliv se ekonomické i správní centrum rodových držav Písniců i Auerspergů nacházelo na Hřebenech.

K dalšímu rozvoji Habartova došlo roku 1830 v souvislosti s otevřením dolu nacházejícího se na jihovýchod od Kluče. Blízkost surovinové základny vzápětí podnítila průmyslovou výrobu. Především se rozvíjela výroba kamence a modré skalice. Obdobně jako v jiných industrializujících se oblastech úzce souvisel průmyslový rozvoj též s urbanizací okolní krajiny.

Pobornější popis této oblasti možno nalézt v topografii Loketska ze 40. let 19. století sepsané Johannem Gottfriedem Sommerem. K Habartovu tehdy náleželo 113 domů obývaných 762 obyvateli a taktéž neobydlený zámek. Na polích se pěstovalo obilí, dále též brambory a len. Z těchto let se dochoval též záznam o 1 koni, zatímco existují doložené informace o 255 kusech hovězího dobytka, 22 oslech, 70 ovcích, 10 kozách a o 10 včelínech. Místní lesy se využívaly zejména pro těžbu smrkového a borového dříví. Svě služby nabízel i místní pivovar a hostinec (údajně však s ne příliš velkou kapacitou ubytování). V obci se kromě toho rozvíjela řemeslná výroba, která byla soustředěna v rukou nejen malých živnostníků ale i v menších továrnách. Svá řemesla provozovali 3 šenkýři, dále pak řezník, zedník, mlynář, krejčí, švec, cihlář, tkadlec a pokrývač. Pro chudé byl zřízen chudobinec.

Na rozdíl od počátku 19. století došlo k rozvoji industrializace a vznikly továrny na zpracování nerostných surovin. V jedné z nich pracovalo 100 zaměstnanců a v druhé 60 pracovníků. V prve uvedené se zpracovával pouze kamenec, zatímco v druhé kromě uvedeného kamence též i síra a skalice.

Ačkoliv byla naprostá většina obyvatel Habartova byla katolického vyznání, na statku žila i 1 židovská rodina. Jako centrum náboženského života sloužil kostel sv. Anny, zbudovaný roku 1766 za hraběte Julia Jindřicha Josefa Písnice. Nezůstal však jedinou sakrální stavbou a posléze byla též postavena kaple sv. Jáchyma. Rozvíjela se i místní církevní správa a roku 1785 zde byla zřízena samostatná lokalie, do jejíhož farního obvodu náležely též osady Bukovany, Čistá, Dvory, Hrádek a Kytlice.

V 1. polovině 40. let 19. století získal Habartov Jan Antonín Starck, který jej dne 10. října 1846 prodal. Dle údajů ze Schematismů Království českého a Schematismů velkostatků se v letech 1846-1869 statek Habartov nacházel ve vlastnictví Adama Pöpla, jako další vlastník je pak v letech 1869-1881 uveden Dr. Viktor Mladý a posléze se dostal statek do rukou manželů Franze a

Aloisie Wilhelmových.

Na přelomu 19. a 20. století se nacházelo v Habartově necelých 200 domů, osídlených přibližně 1 500 obyvateli. V obci byla čtyřtřídní škola a kostel sv. Anny. Rozvíjela se též mnohá průmyslová odvětví, zejména ta zpracovávající zelenou skalici, kamnec, břidlici a wolframovou rudu. Největšího rozsahu však dosáhla těžba hnědého uhlí, která se v tomto období pohybovala v hodnotách okolo 1/2 milionu metrických centů ročně.

Habartov, nacházející se v pohraničí a náležející k politickému a soudnímu okresu Sokolov, byl obýván převážně německy mluvícím obyvatelstvem a díky rozmachu průmyslové výroby se počet obyvatel i nadále zvětšoval. Po rozpadu Rakousko-Uherska v něm žilo 3000 lidí včetně 200 Čechů a díky postupující industrializaci celé oblasti došlo během 20. století ještě k dalšímu demografickému nárůstu. Na přelomu 20. a 21. století tak žilo ve městě Habartov navzdory odsunu občanů německé národnosti po 2. světové válce přes 5 000 obyvatel.

Nejstarší písemnosti v tomto archivním souboru pocházejí z doby Písniců. Ačkoliv ti vedli svoji písemnou agendu většinou neděleně pro celou rodovou doménu, možno dohledat i jednotliviny spisového materiálu, do nichž byly zaznamenány záležitosti s platností pouze pro statek Habartov obdobně jako v případě naturální měsíční cedule z července 1745.

Za Auerspergů bývaly smlouvy v Habartově opatřeny podpisem příslušníků šlechtického správního aparátu i vlastní vrchnosti. V období Marie Anny Auerspergové působil správce s označením Amtsverwalter. Tuto funkci zastával Joseph Göhl vykonávající svůj úřad následně do počátku 19. století. Působil pro celou rodovou doménu Auerspergů, a proto obdobně jako majitelka velkostatku využíval pro správu záležitostí týkajících se Habartova centrální vrchnostenskou kancelář a vrchnostenský soud na Hřebenech. Smlouvy bývaly sice uzavírány v Habartově, avšak zaneseny do pozemkových knih u soudu na Hřebenech. Tato praxe posléze pokračovala i po odprodeji Habartova v době působnosti Antonína Lorenze, který se ujal výkonu funkce roku 1808.

Noví vlastníci Habartova prosazovali poněkud odlišný způsob dohledu nad velkostatkem. Dle Schematismů Království českého se za Antonína Müllera a Antonína Plasse podílel na správě velkostatku správce Antonín Lorenz a justiciář Václav Tobis.

V 1. polovině 30. let byla přenesena funkce správce na Josefa Roglera, který byl titulován označením pouze Verwalter a jako justiciář pro tento statek působil v Sokolově Florián Lorenz. Počínaje 2. polovinou 30. let se však objevuje v záznamech titul Amtsverweser, kterým byl označen nový správce statku Vincent Starck. Justiciář v Sokolově se však nezměnil. K dalším změnám v držbě došlo ve 40. letech 19. století za Antonína Starcka, kdy vykonával funkci správce velkostatku Jan Fleisner (uváděn též jako Fleiszner), zatímco v Sokolově působil justiciář Karel Miksch.

K zásadní změně ve správě Habartova došlo v polovině 19. století. Vzhledem k politickým a společenským změnám převzal po zániku patrimoniální správy přenesenou pravomoc státu okresní soud ve Falknově (nynějším Sokolově)], kam byly na základě císařského nařízení 278/1849 předány pozemkové hnihy a kde se vedly až do jejich uzavření v průběhu 80. let 19. století. Samotný Habartov byl napříště spravován jako samostatná obec.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Dochované archiválie z Velkostatku Habartov představují torzo písemností vrchnostenské kanceláře z patrimoniálního období, kdy byl statek spravován vrchnostenským úřadem vykonávajícím přenesenou pravomoc nad poddanými. Pozemkové knihy vedla vrchnostenská kancelář od konce 18. století do poloviny 19. století, kdy byly na základě císařského nařízení 278/1849 předány okresnímu soudu v Sokolově (tehdejší Falknově), kde se následně využívaly až do roku 1883. Na základě knihovního zákona z roku 1871 byla zavedena nová řada pozemkových knih, která nahradila původní knihy pocházející z vrchnostenské kanceláře. Poté, co se již do původní řady nevedly záznamy, zůstaly tyto pozemkové knihy u uvedeného okresního soudu až do jejich převzetí tehdejší Zemským, posléze Státním ústředním archivem v Praze, odkud byly v průběhu 60. let 20. století předány tehdejšímu Státnímu archivu (nynějšího Státnímu oblastnímu archivu) v Plzni. Patrné je uložení u okresního soudu díky signaturnímu označení, vyznačujícím se spojením názvu Falknov a následného numerického sledu, které bylo přiřazeno během pozdějšího uchování u Zemského archivu. Na rozdíl od pozemkových knih však nemáme o uchování spisového materiálu k dispozici žádné konkrétní údaje.

Během uložení ve Státním oblastním archivu v Plzni nedošlo k restauračnímu zásahu ani ke skartaci.

Zatímco u knih svatebních smluv, knih dlužních úpisů a knih kvitancí je u nejstarší z této řady uvedeno číslo 1, u knih kupních smluv či u knih záznamů je možno nalézt u nejstarší archiválie z příslušné řady knih číslo 2. Do uzavření těchto pozemkových knih byla zavedena další kniha z této řady (výjimaje knihy obligací). Na základě těchto údajů lze usuzovat, že na rozdíl od knihy svatebních smluv či knih dlužních úpisů a obdobně knih kvitancí se patrně v archivním souboru nedochovaly nejstarší knihy kupních smluv a nejstarší kniha záznamů.

Ve vrchnostenské kanceláři byly spisy rozděleny do jednotlivých fasciкул Fasc. I. Judiciale až Fasc. XVI. Judiciale. Ve fasciكلech I. Judiciale až fasc. VI Judiciale se nalézají veškeré soudní záležitosti z let (1775) 1804-1826. Spisy začínají složkou Fasciكل I. Judiciale z let (1775) 1804-1817, na niž navazují Fasc. II. Judiciale z let 1818-1820, Fasc. III. Judiciale z let 1822-1823, Fasc. IV. Judiciale z roku 1824 a s priority zasahujícími do roku 1814. Poté následují Fasc. V. Judiciale z let 1824 až 1826 a Fasc. VI. Judiciale z roku 1826 obsahující priora pocházející z roku 1814. Následné 2 svazky Fasc. VII. Judiciale a Fasc. VIII. Judiciale se nedochovaly, a proto se nedá odhadnout jejich obsah vzhledem k tehdy probíhající reformě v místní vrchnostenské spisovně.

Poté, co byla v roce 1827 zavedena ve spisovně v Habartově reforma, začaly se zapisovat veškeré soudní záležitosti pro každou jednotlivou záležitost zvlášť. Následné soudní spisy Fasc.

IX. Judiciale, Fasc. X. Judiciale, Fasc. XIV. Judiciale, Fasc. XV. Politicum a Fasc. XVI. Judiciale byly určeny pouze pro určitou specifickou sféru. Jedná se o soudní spory, soudní smíry, pozůstalosti, těžké policejní přestupky a následně procesní a sporné záležitosti.

V soudních smírech se nacházejí události z let 1827 až 1850. Pozůstalosti tohoto fondu jsou téhož data, avšak v pozůstalostních spisech se nacházejí priora, z nichž nejstarší je datováno z roku 1800. Spisy soudních sporů se dochovaly pouze z let 1832-1833. Těžké policejní přestupky jsou zachovány z let 1837 až 1850, zatímco procesní a sporné záležitosti zachycují jednání z let (1829) 1835 až 1845. Nedochovaly se však spisy z řady Fasc. XI. Judiciale až Fasc. XIII. Judiciale a není ani znám eventuální obsah chybějících spisů.

Z účtů se zachovala pouze měsíční cedule s označením No. 7, z čehož plyne, že původní vrchnostenská správa používala pro správu statku cedule pro každý měsíc (případně i pro další léta).

III. Archivní charakteristika archivního fondu

V 60. letech 20. století byly pozemkové knihy velkostatku Habartov předány tehdejšímu Státnímu archivu (nynějšímu Státnímu oblastnímu archivu) v Plzni a po jejich převzetí probíhala katalogizace, na níž participoval zejména dr. Karel Fleissig.

Archivní soubor byl od roku 1972 uchováván ve žlutické pobočce SOA v Plzni. Před uzavřením žlutického pracoviště SOA plzeňského archivu v roce 2006 byl celý archivní soubor přemístěn do objektu bývalé vojenské nemocnice v Klášteře u Nepomuku. Během jeho uložení nedošlo od doby jeho přijetí až do počátku inventarizace k žádným dalším přírůstkům či úbytkům archiválií.

V roce 2009 se přistoupilo k definitivnímu uspořádání a inventarizaci, která probíhala v souladu se zněním Základních pravidel pro zpracování archivního materiálu a jejich aplikace na fondy velkostatků. Během inventarizace nebylo ve fondu skartováno a rovněž nebyly provedeny žádné delimitace mezi archivy či archivními soubory.

Fyzický stav archivního materiálu lze hodnotit v porovnání s ostatními archivními soubory jako uspokojivý. Žádná z pozemkových knih netrpí jakýmkoliv poškozením vazby, či nečitelným textem kvůli plísni či prachu. Na spisovém materiálu je patrné jisté poškození plísněmi, avšak v tomto případě jsou to spíše ojedinělé případy.

Ve fondu se nacházejí archiválie náležející do I. kategorie a v případě tohoto archivního fondu se jedná o pozemkové knihy. Jazykem písemností je němčina. Názvy obcí jsou v inventáři uváděny dle Statistického lexikonu obcí 2005. Pro německé či dřívější názvy lokalit majících nějakou souvislost s vývojem habartovského dominia možno využít přílohu č. 3. (Vlastní velkostatek zahrnoval pouze jednu stejnojmennou obec).

Vzhledem k malému rozsahu není inventář vybaven rejstříkem.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Dochované písemnosti pocházejí z časového rozmezí (ojedinělých případech od poloviny 18. století) od konce 18. století do 80. let 19. století. Knihy obsahují pouze záznamy agendy veřejné, správy soudní. Jedná se o 10 pozemkových knih z let 1779-1883. S výjimkou knihy K 3 byly zavedeny až poté, co se statek osamostatnil. Jsou řazeny tematicky a chronologicky při zohlednění původního signaturního označení. První čtyři obsahují především kupní smlouvy týkající se celého statku na dominikálu i rustikálu včetně smluv plynoucích z pozůstalostního řízení. V těch následujících se nalézají svatební smlouvy, dlužní úpisy, kvitance.

Ve spisovém materiálu se nacházejí především Judiciale, nacházející se v dochovaných fasciklech I. - XVI. Z řady politicum se dochoval pouze fasc. XV., obsahující těžké policejní přestupky. Ostatní fascikly obsahují všeobecné soudní záležitosti, které se počínají rokem 1827 dělí na soudní spory, soudní smíry pozůstalosti a procesní a sporné záležitosti.

Z účetních záležitostí se dochovala pouze naturální měsíční cedule pro měsíc červenec 1745, pojednávající o příjmech a vydáních naturálií, k nimž došlo v měsíci červenci uvedeného roku. Z ní lze zkoumat nákupy a prodeje obilovin, dobytka, dřeva, chleba a jiných potravin.

Vzhledem ke skutečnosti, že ve fondu převažují zejména pozemkové knihy, lze jej využít zejména pro genealogické bádání.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky

Písemnosti obsažené v archivním souboru Velkostatek Habartov z let 1745 - 1883 uspořádal v letech 2009 - 2010 Mgr. Ivo Kadlec. Archivní pomůcku sestavil na pracovišti Státního oblastního archivu v Plzni v Klášteře u Nepomuku a úvod k ní sepsal roku 2010 Mgr. Ivo Kadlec. Archivní pomůcka byla vyhotovena v programu Janus Archiv.

V Klášteře u Nepomuku dne 17. května 2011

Mgr. Ivo Kadlec

Seznam použitých pramenů a literatury

BERANOVÁ-VAICOVÁ, Romana. *Zaniklé obce na Sokolovsku. Sokolov* : Krajské muzeum Sokolov, 2005.

BURDOVÁ, P., a kol. *Tereziánský katastr český*, 3. díl. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra, 1970.

DOSKOČIL, K. *Berní rula, I. díl: Popis Čech r. 1654*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1953.

Handbuch des Königreichs Böhmen für das Jahr 1851. Prag : Böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften, 1851.

Handbuch des Königreichs Böhmen für das Jahr 1845. Prag : Böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften, 1845.

CHALUPA, A. a kol. *Tereziánský katastr český*, 2. díl. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra, 1966.

JONÁK, Eb. *Der land- und lehentäfliche Grundbesitz im Königreiche Böhmen*. Prag : Verlag des Central - Comité, 1865.

JONÁK, Eb. *Der landtäfliche Grundbesitz im Königreiche Böhmen*. Prag : Verlag der k. k. Hofbuchdruckerei, 1879.

Ottův slovník naučný, X. díl. Praha : Nakladatelství J. Otto, 1896.

Ottův slovník naučný nové doby, 2. svazek II. dílu. Praha : Nakladatelství J. Otto, 1933.

PROFOUS, Ant. *Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, I. díl*. Praha : Československá akademie věd, 1954.

Průvodce po archivních fondech: Svazek 4. Státní oblastní archiv v Plzni. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra, 1975.

SEDLÁČEK, Aug. *Místopisný slovník historický království českého*. Praha : Nakladatelství Šolc a Šimáček, 1909.

SCHALLER, Jar. *Topographie des Königreichs Böhmen, II. díl Ellbogner Kreis*. Prag 1785.

Schematismus des Königreichs Böhmen für das Jahr 1812. Prag : Böhmische Gesellschaft der Wissenschaften, 1812.

Schematismus für das Jahr 1831. Prag : Böhmische Gesellschaft der Wissenschaften, 1831.

Schematismus für das Königreich Böhmen auf das Jahr 1835. Prag : Böhmische Gesellschaft der Wissenschaften, 1835.

Schematismus des Königreichs Böhmen für das Jahr 1840. Prag : Böhmisches Gesellschaft der Wissenschaften, 1840.

SOMMER, J. G. *Das Königreich Böhmen. Elbogener Kreis.* Prag : Verlag von Friedrich Ehrlich, 1847.

Statistický lexikon obcí České republiky. Praha : Ottovo nakladatelství, 2005.

TITTEL, Ig. *Schematismus und Statistik des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter im Königreiche Böhmen.* Prag : Verlag von Joseph Springer, 1906.

Struktura archivního fondu

Časový rozsah	Inv. č.	Knih
<u>I. KNIHY</u>		
1779 - 1883	1 - 10	10
Časový rozsah	Inv. č.	Kartónů
<u>II. SPISOVÝ MATERIÁL</u>		
(1775) 1804 - 1850	11 - 21	2,5
<u>III. ÚČTY</u>		
1745	22	0,5

Česká a německá či dnes nepoužívaná místní jména

Dnešní, resp. poslední
český používaný název

Německé názvy

Bukovany, okr. Sokolov

Bukwa

Čistá, část obce Svatava, okr. Sokolov

Lauterbach, Lauterbach Dorf, Litrbachy

Dvory, část obce Bukovany, okr. Sokolov
(dnes neuváděno)

Maierhofen, Maierhöfen, Meierhöfen

Habartov, okr. Sokolov

Birk, Habersbirk, Haberspirk, Haberspürk,
Habersspergk, Habesbirk, Habesbergkh,
Habespürk

Hrádek, část obce Krajková, okr. Sokolov

Burles, Pergles, Pirgles, Pürgles

Hřebeny, okr. Hřebeny

Hartenberk, Hertenberk

Kostelní Bříza, část obce Březová,
okr. Sokolov

Birk, Kirchenbirg, Kirchenbirk

Kytlice, okr. Sokolov

Kyttlitz

Lítov, část obce Habartov

Littengrün

Sokolov, okr. Sokolov

Falkenau, Falknau, Falknov

Německé názvy

Dnešní, resp. poslední používaný český název

Birk, Habersbirk, Haberspirk, Haberspürk,
Habersspergk, Habesbirk, Habesbergkh,
Habespürk

Habartov, okr. Sokolov

Bukwa

Bukovany, okr. Sokolov

Burgles, Pergles, Pirgles, Pürgles,

Hrádek, část obce Krajková, okr. Sokolov

Hartenberk, Hertenberk

Hřebeny, okr. Sokolov

Falkenau, Falknau, Falknov

Sokolov, okr. Sokolov

Kittlitz

Kytlice, okr. Sokolov

Lauterbach, Lauterbach Dorf, Litrbachy

Čistá, část obce Svatava, okr. Sokolov

Littengrün

Lítov, část obce Habartov, okr. Sokolov

Maierhofen, Maierhöfen, Meierhöfen

Dvory, část obce Bukovany, okr. Sokolov
(dnes neuváděno)

Mariakulm

Chlum Sv. Maří, okr. Sokolov

Inventární seznam

Inv. Signatura č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
I. KNIHY			
Veřejná agenda			
1 Falknov 91	Dominikální pozemková kniha obce Habartov (Habespirker Dom. Grundbuch Nro. II) Německy; 25 x 38, 5 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1791-1883	K1
2 Falknov 92	Dominikální pozemková kniha obce Habartov (Dominicalhauptbuch zur Evidenzhaltung der Dominicalgrunde in Haberspirk Nro. III) Německy; 24,5 x 38,5 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1838-1883	K2
3 Falknov 89	Rustikální pozemková kniha obce Habartov (Habespirker Rust. Grundbuch Nro. II) Německy; 24 x 37 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1779-1883	K3
4 Falknov 90	Rustikální pozemková kniha obce Habartov (Habespirker Rust. Grundbuch Nro. III) Německy; 22,5 x 36 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1842-1883	K4
5 Falknov 93	Kniha svatebních smluv (Heuraths Kontrakten Buch) Německy; 24 x 38 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1799-1849	K5
6 Falknov 96	Kniha dlužních úpisů (Obligationsbuch Nro I) Německy; 24,5 x 38,5 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1803-1829	K6

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
7	Falknov 97	Kniha dlužních úpisů (Obligationsbuch Nro II) Německy; 25 x 38,5 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1807-1860	K7
8	Falknov 98	Kniha kvitancí (Quittungs Buch No I) Německy; 25,5 x 39,5 cm; vazba z lepenky, hřbet kožený	1805-1850	K8
9	Falknov 94	Kniha záznamů (Praenotationbuch Buch No II) Německy; 24,5 x 38,5 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	(1805) 1807-1842	K9
10	Falknov 95	Kniha záznamů (Vormerk und Praenotations Buch Nro 3 des Gutes Haberspirk) Německy; 23 x 35 cm; vazba z lepenky, rohy a hřbet kožené	1842-1855	K10

II. SPISOVÝ MATERIÁL

Spisy z let (1775) 1804 - 1850

11	Fasc. I. Jud.	Soudní záležitosti (včetně elenchu)	(1775) 1804-1817	N 1
12	Fasc. II. Jud.	Soudní záležitosti (včetně elenchu)	1818-1820	N 1
13	Fasc. III. Jud.	Soudní záležitosti (včetně elenchu)	1822-1823	N 1
14	Fasc. IV. Jud.	Soudní záležitosti (včetně elenchu)	(1814) 1824	N 1
15	Fasc. V. Jud.	Soudní záležitosti (včetně elenchu)	1824-1826	N 1
16	Fasc. VI. Jud.	Soudní záležitosti (včetně elenchu)	(1824) 1826	N 1
17	Facs. IX. Jud.	Soudní spory (včetně elenchu)	1832-1833	N 2

Inv. č.	Signatura	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
18	Fasc. X. Jud.	Soudní smíry (včetně elenchu)	1827-1850	N 2
19	Fasc. XIV. Jud.	Pozůstalosti (včetně elenchu)	(1800) 1827-1850	N 2
20	Fasc. XV. Pol.	Těžké policejní přestupky (včetně elenchu)	1837-1850	N 3
21	Fasc. XVI., Jud.	Procesní a sporné záležitosti (včetně elenchu)	(1829) 1835-1845	N 3

III. ÚČTY

Důchodní účty

22		Naturální měsíční cedule pro červenec 1745	1745	N 3
----	--	--	------	-----

Název archivní pomůcky: Velkostatek Habartov

Značka archivního fondu: Vs Habartov

Časový rozsah: 1745-1883

Počet evidenčních jednotek: 13 (10 úředních knih, 3 kartony)

Počet inventárních jednotek: 22

Rozsah v bm: 0,77 (0,41 bm úředních knih, 0,36 bm kantonů)

Stav ke dni: 17. 5. 2011

Zpracovatel archivního souboru: Mgr. Ivo Kadlec

Zpracovatel archivní pomůcky: Mgr. Ivo Kadlec

Počet stran: 20

Počet exemplářů: 5

Schválil: Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni

dne 18. 5. 2011, SOAP/006-1264/2011